Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 18. júna 2026*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov – Nariadenie (EÚ) 2016/679 – Články 77 a 79 – Prostriedky nápravy – Súbežné uplatnenie – Vzťah medzi podaním sťažnosti vnútroštátnemu dozornému orgánu a uplatnením súdneho prostriedku nápravy – Riziko protichodných rozhodnutí – Zásada účinnej súdnej ochrany – Procesná autonómia členských štátov – Zásada efektivity – Zásada ekvivalencie“

Vo veci C-414/24,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd, Rakúsko) zo 17. mája 2024 a doručený Súdnemu dvoru 13. júna 2024, ktorý súvisí s konaním:

Datenschutzbehörde,

Dr. G S

za účasti:

Bundesministerin für Justiz,

D GmbH,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory F. Bilgen, sudcovia I. Ziemele (spravodajkyňa), A. Kumin, S. Gervasoni a M. Bošnjak,

generálny advokát: J. Richard de la Tour,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Datenschutzbehörde, v zastúpení: M. Schmidl a E. Wagner,

* Jazyk konania: nemčina.

– Dr. G S, v zastúpení: S. Binder-Novak, Rechtsanwältin,

– D GmbH, v zastúpení: S. Korab, Rechtsanwalt,

– rakúska vláda, v zastúpení: A. Posch, J. Schmoll a C. Gabauer, splnomocnení zástupcovia,

– talianska vláda, v zastúpení: S. Fiorentino, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci E. De Bonis, avvocato dello Stato,

– maďarská vláda, v zastúpení: Z. Biró-Tóth, a M. Z. Fehér, splnomocnení zástupcovia,

– Európska komisia, v zastúpení: A. Bouchagiar, M. Heller a H. Kranenborg, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 4. septembra 2025,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 77 a 79 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1, ďalej len „GDPR“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Dr. G S a Datenschutzbehörde (Úrad na ochranu údajov, Rakúsko) (ďalej len „DSB“), ktorý sa týkal toho, že tento úrad zamietol sťažnosť, ktorú podala Dr. G S na základe údajného porušenia jej práva na ochranu osobných údajov, ktoré sa jej týkajú, z dôvodu, že dotknutá osoba už predtým podala súdny prostriedok nápravy s rovnakým predmetom, pričom konanie na súde, ktorému bola predložená vec, stále prebieha.

Právny rámec

Právo Únie

3 Podľa odôvodnení 10, 11, 129 a 141 GDPR:

„(10) S cieľom zabezpečiť konzistentnú a vysokú úroveň ochrany fyzických osôb a odstrániť prekážky tokov osobných údajov v rámci [Európskej ú]nie, úroveň ochrany práv a slobôd fyzických osôb pri spracúvaní týchto údajov by mala byť rovnaká vo všetkých členských štátoch. Konzistentné a jednotné uplatňovanie pravidiel ochrany základných práv a slobôd fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov by sa malo zabezpečiť v rámci celej Únie. …

(11) Účinná ochrana osobných údajov v rámci celej Únie si vyžaduje posilnenie a spresnenie práv dotknutých osôb a povinností tých, ktorí osobné údaje spracúvajú a o ich spracúvaní rozhodujú…

…

(129) S cieľom zabezpečiť konzistentné monitorovanie a presadzovanie tohto nariadenia v celej Únii by dozorné orgány mali mať vo všetkých členských štátoch rovnaké úlohy a účinné právomoci vrátane právomocí v oblasti vyšetrovania, nápravných opatrení a sankcií a právomocí v oblasti povoľovania a poradenstva, najmä v prípadoch sťažností fyzických osôb, a bez toho, aby boli dotknuté právomoci vyšetrovacích orgánov podľa práva členského štátu, právo upozorniť justičné orgány na porušovanie tohto nariadenia a zúčastniť sa na súdnom konaní. Takéto právomoci by mali tiež zahŕňať právomoc nariadiť dočasné alebo trvalé obmedzenie spracúvania, vrátane zákazu spracúvania. Členské štáty môžu určiť ďalšie úlohy súvisiace s ochranou osobných údajov podľa tohto nariadenia. Právomoci dozorných orgánov by sa mali vykonávať v súlade s primeranými procesnými zárukami stanovenými v práve Únie a v práve členského štátu, nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote. Predovšetkým by každé opatrenie malo byť vhodné, potrebné a primerané vzhľadom na zabezpečenie súladu s týmto nariadením, berúc do úvahy okolnosti každého konkrétneho prípadu, malo by rešpektovať právo každej osoby na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by pre ňu mohlo mať nepriaznivé dôsledky, a nemalo by dotknutým osobám spôsobovať zbytočné náklady a neprimerané ťažkosti. Vyšetrovacie právomoci týkajúce sa prístupu do priestorov, by sa mali uplatňovať v súlade s osobitnými požiadavkami stanovenými v procesnom práve členského štátu, ako je napríklad požiadavka získania predchádzajúceho súdneho povolenia. Každé právne záväzné opatrenie dozorného orgánu by malo byť v písomnej podobe, malo by byť jasné a jednoznačné, mal by sa v ňom uvádzať dozorný orgán, ktorý ho vydal, dátum jeho vydania, podpis vedúceho alebo ním povereného člena dozorného orgánu, odôvodnenie opatrenia a poučenie o práve na účinný prostriedok nápravy. To by nemalo vylučovať ďalšie požiadavky podľa procesného práva členského štátu. Z prijatia právne záväzného rozhodnutia vyplýva, že môže viesť k súdnemu preskúmaniu v členskom štáte dozorného orgánu, ktorý rozhodnutie prijal.

…

(141) Každá dotknutá osoba by mala mať právo podať sťažnosť na jednom dozornom orgáne, a to predovšetkým v členskom štáte svojho obvyklého pobytu, a mať v súlade s článkom 47 [Charty základných práv Európskej únie (ďalej len ‚Charta‘)] právo na účinný súdny prostriedok nápravy, ak sa domnieva, že boli porušené jej práva podľa tohto nariadenia, alebo ak dozorný orgán nereaguje na sťažnosť, čiastočne alebo v plnom rozsahu ju odmietne, nevyhovie jej alebo nekoná v prípade, keď je takéto konanie nevyhnutné na ochranu práv dotknutej osoby. Vyšetrovanie na základe sťažnosti by sa s výhradou súdneho preskúmania malo vykonávať v rozsahu primeranom pre konkrétny prípad. Dozorný orgán by mal dotknutú osobu v primeranej lehote informovať o pokroku pri vybavovaní sťažnosti a o výsledku sťažnosti. …“

4 Článok 17 GDPR, nazvaný „Právo na vymazanie (právo ‚na zabudnutie‘)“, v odseku 1 písm. d) stanovuje:

„Dotknutá osoba má tiež právo dosiahnuť u prevádzkovateľa bez zbytočného odkladu vymazanie osobných údajov, ktoré sa jej týkajú, a prevádzkovateľ je povinný bez zbytočného odkladu vymazať osobné údaje, ak je splnený niektorý z týchto dôvodov:

…

d) osobné údaje sa spracúvali nezákonne.“

5 Kapitola VI GDPR s názvom „Nezávislé dozorné orgány“ obsahuje články 51 až 59.

6 Článok 57 tejto kapitoly, nazvaný „Úlohy“, v odseku 1 písm. f) stanovuje:

„Bez toho, aby boli dotknuté iné úlohy stanovené podľa tohto nariadenia, každý dozorný orgán na svojom území:

…

f) vybavuje sťažnosti podané dotknutou osobou alebo subjektom, organizáciou alebo združením v súlade s článkom 80, a vyšetruje v primeranom rozsahu podstatu sťažnosti a informuje sťažovateľa o pokroku a výsledkoch vyšetrovania v primeranej lehote, najmä ak je potrebné ďalšie vyšetrovanie alebo koordinácia s iným dozorným orgánom.“

7 Článok 58 GDPR s názvom „Právomoci“ v odseku 2 stanovuje:

„Každý dozorný orgán má všetky tieto nápravné právomoci:

a) upozorniť prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa na to, že plánované spracovateľské operácie pravdepodobne porušia ustanovenia tohto nariadenia;

b) napomenúť prevádzkovateľ[a] alebo sprostredkovateľ[a], ak spracovateľské operácie porušili ustanovenia tohto nariadenia;

c) nariadiť prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi, aby vyhovel žiadostiam dotknutej osoby o uplatnenie jej práv podľa tohto nariadenia;

d) nariadiť prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi, aby svoje spracovateľské operácie zosúladil podľa potreby určeným spôsobom a v rámci určenej lehoty s ustanoveniami tohto nariadenia;

e) nariadiť prevádzkovateľovi, aby porušenie ochrany osobných údajov oznámil dotknutej osobe;

f) nariadiť dočasné alebo trvalé obmedzenie vrátane zákazu spracúvania;

g) nariadiť opravu alebo vymazanie osobných údajov alebo obmedzenie spracúvania podľa článkov 16, 17 a 18 a informovanie príjemcov, ktorým boli osobné údaje poskytnuté, o takýchto opatreniach v súlade s článkom 17 ods. 2 a článkom 19;

h) odňať certifikáciu alebo nariadiť certifikačnému subjektu, aby odňal certifikáciu vydanú podľa článkov 42 a 43, alebo nariadiť certifikačnému subjektu, aby nevydal certifikáciu, ak nie sú splnené alebo už nie sú splnené požiadavky na certifikáciu;

i) uložiť v závislosti od okolností každého jednotlivého prípadu správnu pokutu podľa článku 83, a to popri opatreniach uvedených v tomto odseku alebo namiesto nich;

j) nariadiť pozastavenie toku údajov príjemcovi v tretej krajine alebo medzinárodnej organizácii.“

8 Kapitola VIII GDPR s názvom „Prostriedky nápravy, zodpovednosť a sankcie“ obsahuje články 77 až 84.

9 Článok 77 GDPR, nazvaný „Právo podať sťažnosť dozornému orgánu“, stanovuje:

„1. Bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek iné správne alebo súdne prostriedky nápravy, má každá dotknutá osoba právo podať sťažnosť dozornému orgánu, najmä v členskom štáte svojho obvyklého pobytu, mieste výkonu práce alebo v mieste údajného porušenia, ak sa domnieva, že spracúvanie osobných údajov, ktoré sa jej týka, je v rozpore s týmto nariadením.

2. Dozorný orgán, ktorému sa sťažnosť podala, informuje sťažovateľa o pokroku a výsledku sťažnosti vrátane možnosti podať súdny prostriedok nápravy podľa článku 78.“

10 Článok 78 GDPR s názvom „Právo na účinný súdny prostriedok nápravy voči rozhodnutiu dozorného orgánu“ v odsekoch 1 a 2 uvádza:

„1. Bez toho, aby boli dotknuté iné správne alebo mimosúdne prostriedky nápravy, každá fyzická alebo právnická osoba má právo na účinný súdny prostriedok nápravy voči právne záväznému rozhodnutiu dozorného orgánu, ktoré sa jej týka.

2. Bez toho, aby boli dotknuté iné správne alebo mimosúdne prostriedky nápravy, každá dotknutá osoba má právo na účinný súdny prostriedok nápravy, ak dozorný orgán, ktorý je príslušný podľa článkov 55 a 56, sťažnosť nevybavil alebo neinformoval dotknutú osobu do troch mesiacov o pokroku alebo výsledku sťažnosti podanej podľa článku 77.“

11 Článok 79 GDPR, nazvaný „Právo na účinný súdny prostriedok nápravy voči prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi“, stanovuje:

„1. Bez toho, aby bol dotknutý akýkoľvek dostupný správny alebo mimosúdny prostriedok nápravy vrátane práva na podanie sťažnosti dozornému orgánu podľa článku 77, každá dotknutá osoba má právo na účinný súdny prostriedok nápravy, ak sa domnieva, že v dôsledku spracúvania jej osobných údajov v rozpore s týmto nariadením došlo k porušeniu jej práv ustanovených v tomto nariadení.

2. Návrh na začatie konania proti prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi sa podáva na súdoch členského štátu, v ktorom má prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ prevádzkareň. Návrh na začatie takéhoto konania možno podať aj na súdoch členského štátu, v ktorom má dotknutá osoba svoj obvyklý pobyt, pokiaľ prevádzkovateľom alebo sprostredkovateľom nie je orgán verejnej moci členského štátu konajúci v rámci výkonu verejnej moci.“

12 Článok 81 GDPR, nazvaný „Prerušenie konania“, v odsekoch 2 a 3 stanovuje:

„2. Ak na súde iného členského štátu prebieha konanie týkajúce sa rovnakej veci spracúvania rovnakým prevádzkovateľom alebo sprostredkovateľom, môže každý príslušný súd, ktorý nezačal konať ako prvý, svoje konanie prerušiť.

3. Ak ide o konania na prvom stupni, súd, ktorý nezačal konať ako prvý, môže tiež na návrh jedného z účastníkov odmietnuť príslušnosť, ak súd, ktorý začal konať ako prvý, je príslušný rozhodovať v uvedených veciach a ak jeho právny poriadok pripúšťa ich spojenie.“

Rakúske právo

13 Ustanovenie § 94 ods. 1 Bundes-Verfassungsgesetz (Spolkový ústavný zákon), opätovne uverejnený 2. januára 1930 (BGBl. 1/1930), v znení uplatniteľnom na skutkový stav sporu vo veci samej, stanovuje:

„Súdy sú na všetkých stupňoch oddelené od štátnej správy.

…“

14 Ustanovenie § 24 Bundesgesetz zum Schutz natürlicher Personen bei der Verarbeitung personenbezogener Daten (Datenschutzgesetz – DSG) [spolkový zákon o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov (zákon o ochrane údajov – DSG)] zo 17. augusta 1999 (BGBl. I, 165/1999), v znení uplatniteľnom na skutkový stav sporu vo veci samej, nazvanom „Sťažnosti adresované Úradu na ochranu údajov“, v odsekoch 1 a 4 stanovuje:

„1. Každá dotknutá osoba má právo podať sťažnosť Úradu na ochranu údajov, ak sa domnieva, že spracúvanie osobných údajov, ktoré sa jej týka, predstavuje porušenie GDPR alebo článku 1 alebo článku 2 prvej hlavnej časti.

…

4. Právo na vybavenie sťažnosti zaniká, ak ju sťažovateľ nepodá do jedného roka odo dňa, keď sa dozvedel o udalosti, ktorá je predmetom sťažnosti, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď k tejto udalosti údajne došlo. Oneskorené sťažnosti sa zamietnu. …“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

15 Dňa 3. júla 2017 Dr. G S, lekárka, predložila spoločnosti D, ktorá prevádzkuje platformu na vyhľadávanie lekárov umožňujúcu tretím osobám zverejňovať hodnotenia a skúsenosti s lekármi, žiadosť o vymazanie určitých osobných údajov, ktoré sa jej týkajú, pričom vychádzala z právneho stavu pred nadobudnutím účinnosti GDPR. Dňa 10. júla 2017 spoločnosť D zamietla túto žiadosť o vymazanie.

16 V nadväznosti na toto zamietnutie podala Dr. G S v novembri 2017 proti tejto spoločnosti občianskoprávnu žalobu, v ktorej namietala okrem iného porušenie práva na ochranu osobných údajov a žiadala vymazanie zverejnených údajov, ktoré sa jej týkajú. Okrem toho navrhla, aby bola tejto spoločnosti uložená povinnosť zdržať sa akéhokoľvek ďalšieho spracúvania týchto údajov.

17 Po nadobudnutí účinnosti GDPR Dr. G S 22. júna 2018 opätovne požiadala spoločnosť D o vymazanie osobných údajov, ktoré sa jej týkajú a ktoré boli uverejnené na platforme prevádzkovanej touto spoločnosťou. Táto žiadosť bola tiež zamietnutá listom zo 6. júla 2018.

18 Za týchto okolností Dr. G S 26. júla 2018 podala na DSB sťažnosť podľa článku 77 ods. 1 GDPR, pričom sa opierala najmä o článok 17 tohto nariadenia, ktorý zakotvuje právo na vymazanie. Touto sťažnosťou žiadala DSB, aby konštatoval porušenie jej práva na ochranu osobných údajov, uložil spoločnosti D povinnosť vymazať všetky osobné údaje, ktoré sa jej týkajú a ktoré sú uvedené na jej platforme, a aby sa zdržala akéhokoľvek ďalšieho spracúvania týchto údajov.

19 Rozhodnutím zo 4. januára 2019 DSB zamietol túto sťažnosť z dôvodu, že táto sťažnosť a občianskoprávna žaloba podaná v novembri 2017, ako sa uvádza v bode 16 tohto rozsudku, majú rovnaký predmet, a to vymazanie osobných údajov týkajúcich sa Dr. G S, ktoré boli uverejnené na uvedenej platforme.

20 V tejto súvislosti DSB konštatoval, že súbežné alebo postupné vedenie konania pred dozorným orgánom a súdneho konania je zo systematického hľadiska v rozpore s mechanizmom právnej ochrany zavedeným GDPR. Podľa jeho názoru by v takejto situácii mal dozorný orgán rozhodnúť o tej istej otázke, ako je otázka predložená občianskoprávnemu súdu. Súbežné uplatnenie práva podať sťažnosť dozornému orgánu a práva podať súdny prostriedok nápravy s rovnakým predmetom však nie je prípustné.

21 Dr. G S napadla rozhodnutie DSB zo 4. januára 2019 na Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd, Rakúsko), ktorý rozsudkom zo 4. decembra 2020 zamietol jej žalobu v čase, keď rozsudok vydaný občianskoprávnym súdom 23. júla 2020, ktorým bol zamietnutý návrh Dr. G S, ešte nenadobudol právoplatnosť.

22 V tejto súvislosti Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd) dospel k záveru, že GDPR úmyselne zaviedlo dvojitý systém právnej ochrany. Pripomenul, že vzhľadom na to, že toto nariadenie je priamo uplatniteľné, vnútroštátne ustanovenia, ktoré sú s nim v rozpore, sa nesmú uplatňovať. Sťažnosť podaná Dr. G S na základe článku 77 ods. 1 uvedeného nariadenia preto nemohla byť zamietnutá z dôvodov uvedených úradom DSB, takže bolo naopak potrebné potvrdiť zásadnú právomoc tohto dozorného úradu rozhodnúť o tejto sťažnosti.

23 V tejto súvislosti však tento súd považoval túto sťažnosť za oneskorenú, keďže nebola podaná v ročnej prekluzívnej lehote stanovenej v § 24 ods. 4 zákona o ochrane údajov, v znení uplatniteľnom na skutkové okolnosti sporu vo veci samej. Vzhľadom na to, že oneskorené podanie sťažnosti podľa článku 77 ods. 1 GDPR má za následok aj jej zamietnutie, bola sťažnosť Dr. G S zamietnutá správne.

24 Následne tak Dr. G S, po tom, ako Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd, Rakúsko) odmietol preskúmať jej žalobu, ako aj DSB, podali proti rozsudku Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd) opravný prostriedok „Revision“ na Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd, Rakúsko), vnútroštátny súd predkladajúci návrh na začatie prejudiciálneho konania.

25 Tento súd nesúhlasí s posúdením Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd), podľa ktorého bola sťažnosť Dr. G S podaná oneskorene. Má však v úmysle preskúmať, či zamietnutie tejto sťažnosti nemohlo byť v súlade s právnymi predpismi založené na iných dôvodoch. Po tom, čo pripomenul judikatúru vyplývajúcu z rozsudkov z 12. januára 2023, Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (C-132/21, EU:C:2023:2) a zo 7. decembra 2023, SCHUFA Holding (Odpustenie zostatku dlhu) (C-26/22 a C-64/22, EU:C:2023:958), sa tento súd pýta najmä na dôvod uvedený úradom DSB, založený na existencii prebiehajúceho konania o súdnom prostriedku nápravy s rovnakým predmetom ako uvedená sťažnosť. V tejto súvislosti uvádza, že článok 94 ods. 1 spolkového ústavného zákona, v znení uplatniteľnom na skutkové okolnosti sporu vo veci samej, stanovuje, že súdy sú na všetkých stupňoch oddelené od štátnej správy. Podľa informácií poskytnutých predkladajúcim vnútroštátnym súdom toto ustanovenie zakotvuje zásadu oddelenia súdnictva od štátnej správy, z čoho vyplýva, že vec musí byť v celom rozsahu pridelená na účely jej vybavenia buď súdom, alebo správnym orgánom. Uvedené ustanovenie teda bráni tomu, aby súdy a správne orgány súbežne alebo postupne rozhodovali o tom istom spore.

26 V tejto súvislosti má tento súd pochybnosti, pokiaľ ide o otázku, či je možné zamietnuť sťažnosť podanú dozornému orgánu podľa článku 77 ods. 1 GDPR z dôvodu, že už bol predtým podaný účinný súdny prostriedok nápravy podľa článku 79 tohto nariadenia s rovnakým predmetom a že na súde, ktorému bola predložená vec, stále prebieha príslušné konanie.

27 V tejto súvislosti sa predkladajúci vnútroštátny súd s cieľom zabrániť existencii protichodných rozhodnutí prikláňa k záveru, že vychádzajúc z mechanizmu stanoveného v článku 81 ods. 2 a 3 GDPR, by bolo možné pripustiť, že ak o spore prebieha konanie pred občianskoprávnymi súdmi a správnymi orgánmi, orgán, ktorý začal konať ako druhý, je z dôvodu zásady prednosti povinný zamietnuť návrh dotknutej osoby.

28 Dodáva však, že v prípade zamietnutia sťažnosti podanej podľa článku 77 ods. 1 GDPR výlučne z toho dôvodu, že prebieha konanie o súdnom prostriedku nápravy, v čase tohto zamietnutia ešte neexistuje rozhodnutie vo veci samej týkajúce sa údajného porušenia ochrany osobných údajov, takže riziko protichodných rozhodnutí ešte neexistuje.

29 Na základe vyššie uvedeného vzniká otázka, či treba rozlišovať medzi prípadom, keď prebieha konanie o súdnom prostriedku nápravy, a prípadom, keď už bolo vydané rozhodnutie vo veci samej, aj keď ešte nie je právoplatné.

30 Za týchto okolností Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Majú sa články 77 a 79 [GDPR] s prihliadnutím na závery Súdneho dvora v rozsudkoch z 12. januára 2023, Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (C-132/21, EU:C:2023:2), a 7. decembra 2023, SCHUFA Holding (Odpustenie zostatku dlhu) (C-26/22 a C-64/22, EU:C:2023:958), vykladať v tom zmysle, že možnosť, ktorá je stanovená vo vnútroštátnom práve, zamietnuť sťažnosť podanú dozornému orgánu podľa článku 77 [tohto nariadenia] z dôvodu, že v rovnakej veci bol už predtým podaný súdny prostriedok nápravy podľa článku 79 uvedeného [nariadenia] a na predmetnom súde prebieha konanie o tomto prostriedku nápravy, predstavuje prípustnú náležitosť vzťahu týchto prostriedkov nápravy (v zmysle citovanej judikatúry Súdneho dvora)?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, [články 77 a 79 GDPR v spojení s konštatovaniami Súdneho dvora v jeho rozsudkoch z 12. januára 2023, Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (C-132/21, EU:C:2023:2), a 7. decembra 2023, SCHUFA Holding (Odpustenie zostatku dlhu) (C-26/22 a C-64/22, EU:C:2023:958), sa majú vykladať] v tom zmysle, že možnosť, ktorá je stanovená vo vnútroštátnom práve, zamietnuť sťažnosť podanú dozornému orgánu podľa článku 77 GDPR z dôvodu, že v konaní o súdnom prostriedku nápravy [začatom] podľa článku 79 [tohto nariadenia]… v rovnakej veci, už bolo vydané (aj keď ešte neprávoplatné) rozhodnutie vo veci samej, predstavuje prípustnú náležitosť úpravy vzťahu týchto prostriedkov nápravy (v zmysle citovanej judikatúry Súdneho dvora)?“

O prejudiciálnych otázkach

31 Svojimi dvoma otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa predkladajúci vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 77 ods. 1 a článok 79 ods. 1 GDPR majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby dozorný orgán, ktorému bola predložená sťažnosť podľa tohto článku 77 ods. 1,

mohol túto sťažnosť zamietnuť len z dôvodu, že bol predtým podaný súdny prostriedok nápravy v súlade s týmto článkom 79 ods. 1 s rovnakým predmetom, aj keď rozhodnutie vydané v rámci tohto prostriedku nápravy ešte nenadobudlo právoplatnosť.

32 Na úvod treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou je pri výklade ustanovenia práva Únie potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (rozsudok z 12. januára 2023, Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, C-132/21, EU:C:2023:2, bod 32).

33 Po prvé treba uviesť, že články 77 a 79 GDPR patria do kapitoly VIII tohto nariadenia, ktorá upravuje najmä prostriedky nápravy umožňujúce ochranu práv dotknutej osoby, ak osobné údaje, ktoré sa jej týkajú, boli údajne spracúvané v rozpore s ustanoveniami uvedeného nariadenia. Dotknutá osoba tak môže požadovať ochranu týchto práv najmä priamo na základe článkov 77 až 79 tohto nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. októbra 2024, Lindenapotheke, C-21/23, EU:C:2024:846, bod 47 a citovanú judikatúru).

34 V tejto súvislosti, pokiaľ ide o znenie týchto článkov 77 až 79, treba najskôr pripomenúť, že článok 77 ods. 1 GDPR stanovuje, že bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek iné správne alebo súdne prostriedky nápravy, má každá dotknutá osoba právo podať sťažnosť dozornému orgánu. Okrem toho podľa článku 78 ods. 1 tohto nariadenia má každá fyzická alebo právnická osoba právo na účinný súdny prostriedok nápravy voči právne záväznému rozhodnutiu dozorného orgánu, ktoré sa jej týka, bez toho, aby boli dotknuté iné správne alebo mimosúdne prostriedky nápravy. Napokon článok 79 ods. 1 uvedeného nariadenia zaručuje každej dotknutej osobe právo na účinný súdny prostriedok nápravy bez toho, aby bol dotknutý akýkoľvek dostupný správny alebo mimosúdny prostriedok nápravy vrátane práva na podanie sťažnosti dozornému orgánu podľa článku 77 ods. 1 tohto nariadenia (rozsudok zo 4. októbra 2024, Lindenapotheke, C-21/23, EU:C:2024:846, bod 48 a citovaná judikatúra).

35 Podľa Súdneho dvora tieto ustanovenia GDPR ponúkajú rôzne prostriedky nápravy osobám, ktoré poukazujú na porušenie tohto nariadenia, pričom každý z týchto prostriedkov nápravy musí byť možné uplatniť „bez toho, aby boli dotknuté“ ostatné (rozsudok z 12. januára 2023, Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, C-132/21, EU:C:2023:2, bod 34).

36 Z toho vyplýva, ako uviedol generálny advokát v bode 46 svojich návrhov, že GDPR nestanovuje prednostnú alebo výlučnú právomoc, ani nezavádza nijaké pravidlo prednosti posúdenia vykonaného orgánom alebo súdmi, ktoré sú v ňom uvedené, pokiaľ ide o existenciu porušenia práv priznaných týmto nariadením. Súdny dvor už totiž rozhodol, že prostriedok nápravy upravený v článku 78 ods. 1 tohto nariadenia, ktorého predmetom je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia dozorného orgánu prijatého na základe článku 77 uvedeného nariadenia, a prostriedok nápravy stanovený v článku 79 ods. 1 tohto nariadenia možno tiež uplatniť súbežne a nezávisle (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. januára 2023, Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, C-132/21, EU:C:2023:2, bod 35).

37 Po druhé, pokiaľ ide o kontext, v ktorom sa uvedené ustanovenia GDPR nachádzajú, treba pripomenúť, že podľa článku 57 ods. 1 písm. f) tohto nariadenia je každý dozorný orgán povinný na svojom území vybavovať sťažnosti, ktoré má v súlade s článkom 77 ods. 1 uvedeného nariadenia právo podať každá osoba, ak sa domnieva, že spracúvanie osobných údajov, ktoré sa jej týka, je v rozpore s týmto nariadením, a v nevyhnutnom rozsahu preskúmať predmet tejto sťažnosti a v primeranej lehote informovať sťažovateľa o pokroku a výsledkoch vyšetrovania. Dozorný orgán teda musí pristúpiť k vybaveniu takejto sťažnosti so všetkou vyžadovanou

náležitou starostlivosťou [rozsudok z 26. septembra 2024, Land Hessen (Povinnosť orgánu na ochranu osobných údajov konať), C-768/21, EU:C:2024:785, bod 32 a citovaná judikatúra]. Ako potvrdzuje odôvodnenie 129 GDPR, tento orgán tak zohráva v systéme ochrany osobných údajov nevyhnutnú úlohu, ktorá prispieva ku konzistentnému uplatňovaniu predmetného nariadenia v členských štátoch.

38 Po tretie tento kontextuálny výklad potvrdzujú ciele sledované GDPR. V tejto súvislosti treba uviesť, že rozhodnutie normotvorcu Únie poskytnúť možnosť osobám dotknutým spracúvaním osobných údajov súbežne a nezávisle uplatniť prostriedky nápravy stanovené v článku 77 ods. 1 a článku 79 ods. 1 tohto nariadenia je v súlade s cieľom sledovaným uvedeným nariadením, ktorý spočíva, ako vyplýva z jeho odôvodnenia 10, v zabezpečení vysokej úrovne ochrany fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov v Únii. Odôvodnenie 11 tohto nariadenia okrem toho uvádza, že účinná ochrana týchto údajov si vyžaduje posilnenie práv dotknutých osôb.

39 Súdny dvor už rozhodol, že poskytnutie viacerých prostriedkov nápravy posilňuje cieľ uvedený v odôvodnení 141 GDPR, ktorým je zaručiť každej dotknutej osobe, ktorá sa domnieva, že došlo k porušeniu práv, ktoré jej toto nariadenie priznáva, právo na účinný súdny prostriedok nápravy v súlade s článkom 47 Charty (rozsudok z 12. januára 2023, Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, C-132/21, EU:C:2023:2, bod 44).

40 Súdny dvor tiež poznamenal, že rozhodnutie normotvorcu Únie ponechať dotknutým osobám možnosť súbežne a nezávisle uplatniť prostriedky nápravy stanovené jednak v článku 77 ods. 1 a článku 78 ods. 1 GDPR a jednak v článku 79 ods. 1 tohto nariadenia je v súlade s cieľom uvedeného nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. januára 2023, Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, C-132/21, EU:C:2023:2, bod 42).

41 Vzhľadom na to, v prípade neexistencie právnej úpravy v danej oblasti na úrovni Únie prináleží každému členskému štátu na základe zásady procesnej autonómie členských štátov upraviť náležitosti správneho konania a náležitosti súdneho konania na účely zabezpečenia vysokej ochrany práv, ktoré osobám podliehajúcim súdnej právomoci vyplývajú z práva Únie (rozsudok z 12. januára 2023, Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, C-132/21, EU:C:2023:2, bod 45).

42 Prináleží preto predkladajúcemu vnútroštátnemu súdu, aby na základe vnútroštátnych procesných ustanovení určil, akým spôsobom sa majú tieto prostriedky nápravy stanovené v článkoch 77 až 79 GDPR uplatniť (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. januára 2023, Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, C-132/21, EU:C:2023:2, bod 46).

43 Predovšetkým náležitosti uplatňovania súbežných a nezávislých prostriedkov nápravy by nemali spochybniť potrebný účinok a účinnú ochranu práv zaručených týmto nariadením (rozsudok z 12. januára 2023, Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, C-132/21, EU:C:2023:2, bod 47).

44 V tejto súvislosti tieto náležitosti nesmú byť menej priaznivé ako náležitosti, pokiaľ ide o obdobné prostriedky nápravy stanovené na ochranu práv vyplývajúcich z vnútroštátneho právneho poriadku (zásada ekvivalencie) ani nesmú byť naformulované tak, aby v praxi spôsobili nemožnosť alebo nadmerné sťaženie výkonu práv priznaných právnym poriadkom Únie (zásada efektivity) (rozsudok z 12. januára 2023, Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, C-132/21, EU:C:2023:2, bod 48).

45 V tomto kontexte Súdny dvor zdôraznil, že keď členské štáty definujú procesné podmienky súdnych prostriedkov nápravy určených na zabezpečenie ochrany práv priznaných GDPR, musia zaručiť dodržiavanie práva na účinný prostriedok nápravy a spravodlivý proces, zakotveného v článku 47 Charty, ktorý predstavuje potvrdenie zásady účinnej súdnej ochrany (rozsudok z 12. januára 2023, Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, C-132/21, EU:C:2023:2, bod 50).

46 V prejednávanej veci z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že systém prostriedkov nápravy stanovený rakúskym právom bráni tomu, aby súdy a správne orgány rozhodovali o tom istom spore súbežne alebo postupne. V tejto súvislosti vzniká otázka, či sťažnosť podanú dozornému orgánu podľa článku 77 ods. 1 GDPR možno zamietnuť len z dôvodu, že bol predtým podaný súdny prostriedok nápravy, ktorý bol založený na článku 79 tohto nariadenia s rovnakým predmetom, a príslušné konanie stále prebieha.

47 Podľa predkladajúceho vnútroštátneho súdu by takýto vzťah prostriedkov nápravy prispel k tomu, aby sa zabránilo prijatiu protichodných rozhodnutí vo vzťahu k tomu istému návrhu. Zdôrazňuje však, že ak DSB zamietne sťažnosť podanú podľa článku 77 ods. 1 GDPR z dôvodu, že konanie o súdnom prostriedku nápravy podanom v súlade s článkom 79 ods. 1 tohto nariadenia na súde, ktorému bola predložená vec, stále prebieha, tomuto orgánu nie je možné zaručiť, že v rámci tohto prostriedku nápravy bude skutočne vydané rozhodnutie vo veci samej. Tak by to bolo najmä v prípade, ak by tento prostriedok nápravy bol zamietnutý ako neprípustný bez toho, aby sa rozhodlo vo veci samej.

48 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ako je uvedené v bode 37 tohto rozsudku, podľa článku 57 ods. 1 písm. f) GDPR je každý dozorný orgán povinný na svojom území vybavovať sťažnosti, ktoré má v súlade s článkom 77 ods. 1 tohto nariadenia právo podať každá osoba, ak sa domnieva, že spracúvanie osobných údajov, ktoré sa jej týkajú, je v rozpore s uvedeným nariadením, a v nevyhnutnom rozsahu preskúmať ich predmet. Dozorný orgán musí pristúpiť k vybaveniu takejto sťažnosti so všetkou vyžadovanou náležitou starostlivosťou [rozsudok zo 7. decembra 2023, SCHUFA Holding (Odpustenie zostatku dlhu), C-26/22 a C-64/22, EU:C:2023:958, bod 56, ako aj citovaná judikatúra].

49 V rámci tohto spracúvania má tento orgán, pokiaľ ide o nápravné právomoci vymenované v článku 58 ods. 2 GDPR, voľnú úvahu, pokiaľ ide o výber vhodných a potrebných prostriedkov [rozsudok zo 7. decembra 2023, SCHUFA Holding (Odpustenie zostatku dlhu), C-26/22 a C-64/22, EU:C:2023:958, bod 68, ako aj citovaná judikatúra].

50 V tejto súvislosti Súdny dvor rozhodol, že konanie o sťažnosti, ktoré nie je podobné konaniu o petícii, je koncipované ako mechanizmus, ktorý je spôsobilý účinne chrániť práva a záujmy dotknutých osôb [rozsudok zo 7. decembra 2023, SCHUFA Holding (Odpustenie zostatku dlhu), C-26/22 a C-64/22, EU:C:2023:958, bod 58].

51 Dozorný orgán je v skutočnosti povinný zasiahnuť, ak je prijatie jednej alebo viacerých nápravných právomocí stanovených v článku 58 ods. 2 GDPR vhodné, potrebné a primerané na nápravu zisteného nedostatku a zabezpečenie úplného dodržiavania tohto nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. apríla 2025, Inspektorat kam Visshia sadeben savet, C-313/23, C-316/23 a C-332/23, EU:C:2025:303, bod 132).

52 Je pravda, že táto povinnosť zasiahnuť vyžaduje, aby v prípade, že dozorný orgán rozhoduje o sťažnosti podľa článku 77 ods. 1 GDPR a bol informovaný o existencii súdneho konania začatého na základe článku 79 ods. 1 tohto nariadenia s rovnakým predmetom v rámci preskúmania tejto sťažnosti náležite zohľadnil rozhodnutie, ktorým sa toto konanie s konečnou platnosťou ukončí.

53 Bolo by však v rozpore s touto povinnosťou, keby sa dotknutej osobe, ktorej sa spracúvanie osobných údajov týka, odoprel prístup k takémuto ochrannému mechanizmu tým, že by sa dozornému orgánu umožnilo zamietnuť jej sťažnosť len z dôvodu, že bol predtým podaný súdny prostriedok nápravy v súlade s článkom 79 ods. 1 GDPR s rovnakým predmetom, aj keď rozhodnutie vydané v rámci tohto prostriedku nápravy ešte nenadobudlo právoplatnosť.

54 V tomto kontexte, pokiaľ ide o riziko prijatia protichodných rozhodnutí v súvislosti s tým istým spracúvaním osobných údajov v rámci toho istého členského štátu, ako v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 55 a 56 návrhov, tento členský štát by mohol v situácii, o akú ide v spore vo veci samej, zvážiť napríklad zavedenie mechanizmu prerušenia, na základe ktorého by dozorný orgán, ktorému bola podaná sťažnosť podľa článku 77 ods. 1 GDPR, mal možnosť alebo povinnosť prerušiť konanie, ktoré pred ním prebieha, ak bol predtým podaný súdny prostriedok nápravy podľa článku 79 ods. 1 tohto nariadenia s rovnakým predmetom. Takéto prerušenie by mohlo pokračovať až do vyhlásenia prvého rozsudku vydaného v rámci tohto prostriedku nápravy a v prípade prostriedku nápravy podaného proti tomuto rozsudku, až kým príslušný spor nebude s konečnou platnosťou ukončený súdnym rozhodnutím.

55 V tejto súvislosti treba uviesť, že prípadné prerušenie preskúmania sťažnosti podanej na základe článku 77 ods. 1 uvedeného nariadenia dozornému orgánu až do vydania súdneho rozhodnutia sa zdá byť v súlade tak s požiadavkou zaručiť právo na účinný súdny prostriedok nápravy, ako aj s požiadavkou účinne chrániť práva zaručené GDPR a zabrániť prijatiu protichodných rozhodnutí, ktoré by mohli ohroziť právnu istotu.

56 Naopak, ak dozorný orgán zamietne sťažnosť len z dôvodu, že prebieha konanie o súdnom prostriedku nápravy podanom na základe článku 79 ods. 1 tohto nariadenia, na jednej strane, ako je uvedené v bode 47 tohto rozsudku, tento orgán nemôže mať istotu, že v rámci tohto súdneho prostriedku nápravy bude skutočne vydané rozhodnutie vo veci samej. Na druhej strane podanie novej sťažnosti sa môže ukázať ako nemožné za predpokladu, že vnútroštátne právo podmieňuje túto sťažnosť dodržaním lehoty prípustnosti, ako je to v prejednávanej veci, a táto lehota už uplynula. Preto nemožno vylúčiť, že dotknutá osoba, ktorej sa spracúvanie osobných údajov týka, zostane bez akejkoľvek účinnej ochrany, ak bude jej súdny prostriedok nápravy zamietnutý z procesného dôvodu bez toho, aby sa rozhodlo vo veci samej, alebo ak sa rozhodne svoj súdny prostriedok nápravy vziať späť.

57 Z tohto dôvodu, ako v podstate uviedol generálny advokát v bode 57 návrhov, zamietnutie sťažnosti podanej dozornému orgánu v situácii, o akú ide v spore vo veci samej, by bolo v rozpore so zásadou efektivity, keďže tento spôsob vzťahu medzi prostriedkami nápravy môže ohroziť účinnú ochranu práv zaručených GDPR.

58 Predkladajúcemu vnútroštátnemu súdu teda prináleží overiť, či ustanovenia vnútroštátneho práva, o ktoré ide v spore vo veci samej, sú spôsobilé zabezpečiť účinnú ochranu práv zaručených GDPR, najmä pokiaľ ide o vzťah medzi súbežnými a nezávislými prostriedkami nápravy, ktoré majú k dispozícii osoby, ktorých sa spracúvanie osobných údajov týka.

59 Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti treba na prvú a druhú otázku odpovedať tak, že článok 77 ods. 1 a článok 79 ods. 1 GDPR sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby dozorný orgán, ktorému bola predložená sťažnosť podľa článku 77 ods. 1, mohol túto sťažnosť zamietnuť len z dôvodu, že bol predtým podaný súdny prostriedok nápravy v súlade s článkom 79 ods. 1 s rovnakým predmetom, aj keď rozhodnutie vydané v rámci tohto prostriedku nápravy ešte nenadobudlo právoplatnosť.

O trovách

60 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred predkladajúcim vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Článok 77 ods. 1 a článok 79 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov,

sa majú vykladať v tom zmysle, že:

bránia tomu, aby dozorný orgán, ktorému bola predložená sťažnosť podľa článku 77 ods. 1, mohol túto sťažnosť zamietnuť len z dôvodu, že bol predtým podaný súdny prostriedok nápravy v súlade s článkom 79 ods. 1 s rovnakým predmetom, aj keď rozhodnutie vydané v rámci tohto prostriedku nápravy ešte nenadobudlo právoplatnosť.

Podpisy